

Kochane Dzieci!!!

*Idzie misio, idzie słonik,
Idzie lalką, no i konik,
Wszyscy razem z balonami,
Z najlepszymi życzeniami,
Bo to dzień radosny wielce,
Czy to Rzeszów czy to Kielce,
Wszystkie Dzieci Święto mają,
Do zabawy zapraszają...*

Wszystkim Dzieciom składamy najserdeczniejsze życzenia... To dzięki Wam śmieje się cały świat... Wszystkiego najlepszego życzy Pani Gosia i Pani Edytka

01-05.06.2020r.

Kochani!!!

Witam Was bardzo serdecznie i ściskam mocno w dniu Waszego Święta... Temat naszego spotkania to: „Niby tacy sami, a jednak inni”. A oto propozycje zabaw, ćwiczeń, aktywności na ten tydzień. Zapraszam serdecznie!

1. Na początek zabawa „Witanie się różnymi częściami ciała”.

- Powitajcie rękami czoło.
- Powitajcie rękami brzuch.
- Powitajcie rękami łydki.
- Powitajcie rękami stopy (łokcie, uda, plecy, uszy itd.).

2. Zapraszam Was w podróż dookoła świata. Odwiedzimy dzieci mieszkające na różnych kontynentach, które tak jak Wy obchodzą dzisiaj swoje święto...

- Ameryka Północna

Indianka

Indianie byli pierwszymi mieszkańcami Ameryki. Żyli oni w plemionach, na czele których stali wodzowie. Indianie najczęściej mieli czarne długie włosy, śniadą cerę, nosili głównie ubrania uszyte ze skóry, a mężczyźni zakładali pióropusze. Obecnie Indianie żyją w rezerwach i chociaż ich życie nie przypomina dawnych czasów, to jednak niektóre zwyczaje zachowali do dziś.

- **Grenlandia**

Eskimosek

Eskimosi żyją w rejonie Bieguna Północnego. Uwierają się w kurtki, spodnie uszyte z foczej skóry, które doskonale chronią przed zimnem i wiatrem. Tam gdzie mieszkają Eskimosi, lody nie topnieją przez większą część roku, dlatego poruszają się oni głównie skuterami śnieżnymi i saniami ciągniętymi przez psy.

- **Azja:**

- **Japonia**

Japonka

Daleko na wschodzie Azji leży Japonia. Nazywamy ją Krajem Kwitnącej Wiśni, gdyż niemal w całym państwie możemy spotkać mnóstwo tych drzew. Japonia zwana jest również Krajem Wschodzącego Słońca. Japończycy słyną na świecie z wielu pięknych tradycji. W czasie świąt i uroczystości zakładają swoje tradycyjne stroje - kimona, które przypominają szlafroki. Spotykając się na wspólnych posiłkach, klęczą wokół niskiego stołu, a jedząc potrawy z ryżu posługują się pałeczkami.

- Indie

Hinduska

W Indiach nietykalmym zwierzęciem jest krowa. Bardzo popularne są ostatnio filmy Bollywood, w których wszyscy tańczą i śpiewają. Kobiety ubierają się w SARI oraz BINDI dla ozdoby, przynoszące szczęście. W niektórych wioskach podróżuje się na słońiach.

- Afryka

Afrykańskie dzieci.

Afryka jest zamieszkaana przez ludzi o różnym kolorze skóry. Mieszkańcami znacznej większości tego kontynentu jest ludność rasy czarnej. Jest tam bardzo ciepło. W samym sercu afrykańskiej dżungli mieszkają najmniejsi ludzie świata - Pigmeje. Jako osoby dorosłe mają oni ok. 130 - 150 cm wzrostu.

Powiedzcie:

- Czego pragnie każde dziecko?
- Czy każde dziecko jest bezpieczne i szczęśliwe?
- Czy dzieci innych ras, mające inny kolor skóry, różnią się czymś od Was?

Zachęcam do wysłuchania piosenek i oglądnięcia bajki:

- „Jesteśmy dziećmi” https://www.youtube.com/watch?v=7K3_mSb1zRQ

- „Kolorowe dzieci” https://www.youtube.com/watch?v=Y_kIVuTfV4

- „Wszystkie dzieci nasze są” https://www.youtube.com/watch?v=d_vuxQ-9iVQ

- „Uśmiechnij się” <https://www.youtube.com/watch?v=J93ki44AdqI>

- „To jest nasz dzień” <https://www.youtube.com/watch?v=18J7GV8Zzvo>

- „My dzieci świata” https://www.youtube.com/watch?v=zl_dYe03Yx0

3. Posłuchajcie fragmentu wiersza A. Nosalskiego „O dwunastu braciach”.

*Drogą do lasu idzie już czerwiec
z wiązanką chabrow mokrą od rosy
i dzbanem czernic.*

*Patrzy na łękę mokrą od rosy:
-Już czas najwyższy na sianokosy.*

-Jak nazywa się nowy miesiąc?

-Co to są sianokosy?

-Jak wyglądają chabry?

- Co to są czernice? (borówka czernica)

- Wymieńcie nazwy wszystkich miesięcy...

W celu utrwalenia nazw miesięcy posłuchajcie wiersza Ewy Małgorzaty Skorek pt. „Nazwy miesięcy”.

*Jakie miesiące w roku mamy?
Czy wszystkie nazwy miesięcy znamy?
Komu nie sprawi trudu zadanie,
niech rozpoczyna ich wyliczanie.
Powietrza dużo buzia nabiera
i na wydechu nazwy wymienia:
– styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec,
lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień.
Jeśli za trudne było zadanie, ćwicz dalej z nami to wyliczanie:
– styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec,
lipiec, sierpień, wrzesień, październik*, listopad, grudzień.*

4. Posłuchajcie piosenki pt. „Dziwni goście”.

<https://www.youtube.com/watch?v=Mq5LVKj8pXQ>

*I. Przyszła do mnie dziś pani Złość.
Krzyczy, że całego świata ma już dość!
Nogą głośno tupie i pięści pokazuje,
brzydkie miny stroi. O! O! O!
A za chwilę wszedł wielki Śmiech
i za brzuch się gruby trzyma, ech, ech, ech!
Tak się głośno śmieje, że tzy ze śmiechu leje,
i żartuje sobie: he, he, he!*

*Ref.: E e e emocje, tacy dziwni goście,
złością, śmieszą, smucą, straszą nas.
Czy jest na to czas i pora, czy nie czas.
E e e emocje, czasem ich wyproście.
Bo i tak powrócą w inny czas,
jeszcze raz i jeszcze raz, i jeszcze raz.*

*II. Potem Smutek wpadł, tutaj siadł,
zy mu kapię z mokrych oczu: kap, kap, kap.
Nic go nie ucieszy i nikt go nie pocieszy.
Smutku, przestań płakać, tak, tak, tak!
A na koniec: ciach! Wskoczył Strach!
Trochę boi się wszystkiego, ach, ach, ach!
Wielkie zrobił oczy i jak tu nie podskoczy!
Idź już, Strachu, sobie: sio, sio, sio!*

Rozmowa na temat piosenki.

- O czym jest ta piosenka?
- Co oznacza słowo: emocje?
- O jakich emocjach jest mowa w piosence?
- Jakie emocje nas „odwiedzają”? Co się wtedy dzieje?

5. Poproście mamusię o przeczytanie opowiadania Agaty Widzowskiej „Piłka dla wszystkich”.

Niepełnosprawny Franek z grupy Ady często śnił o tym, że gra w piłkę nożną. W snach nie siedział na wózku inwalidzkim, tylko biegał po boisku najszybciej z całej drużyny i strzelał najwięcej goli.

– Brawo, Franek! – krzyczeli kibice.

– To najlepszy zawodnik! – rozległy się głosy.

Jednak gdy szczęśliwy i dumny Franek otwierał oczy, od razu uświadamiał sobie, że to był tylko sen, a on nigdy nie zostanie piłkarzem. Patrzył na swoje nogi, którymi nie mógł poruszać, i robiło mu się wtedy bardzo smutno.

Ada przyjaźniła się z Frankiem i bardzo lubiła się z nim bawić. Pewnego dnia zauważyła, że chłopiec jest wyjątkowo radosny. Miał roześmiane oczy i wesoło pomachał do niej, gdy tylko pojawiła się w sali. Dziewczynka była ogromnie ciekawa, co jest tego przyczyną. Może dostał długo oczekiwany bilet do teatru? A może spełniło się jego marzenie o jeździe na koniu?

– Cześć! Nie uwierzysz, co się stało! – powiedział Franek, gdy Ada usiadła przy nim na dywanie.

– Opowiedz.

– W sobotę pojechałem z moim starszym kuzynem na mecz piłki nożnej. Grały drużyny z dwóch różnych szkół. Byłem bardzo blisko i mogłem obserwować każdy ruch zawodników!

– To świetnie. Ja nie przepadam za oglądaniem meczu, ale cieszę się, że ci się podobało – odpowiedziała Ada.

– Mój kuzyn podwiózł mnie do ławki, na której siedzieli zawodnicy rezerwowi. I całe szczęście, bo bramkarz skrzył nogę w kostce i trzeba go było zastąpić. Wyobraź sobie, że nagle ktoś kopnął piłkę, a ja ją złapałem!

– Ojej! Zostałeś bramkarzem?

– Nie. Po prostu piłka wypadła poza boisko i leciała prosto na mnie. Chwyćłem ją i rzuciłem z powrotem jednemu z napastników.

– Brawo!

– A wtedy on na mnie nakrzyczał...

– Jak to nakrzyczał? Powinien ci podziękować – zdziwiła się Ada.

– Niestety, nie. Powiedział, żebym się stamtąd wynosił, bo tylko przeszkadzam. A jego koledzy się śmiali i słyszałem, jak mówią o mnie „krasnal na wózku”.

– Prawdziwi sportowcy się tak nie zachowują! – zezłościła się Ada.

– Jeden z nich zaczął pokracznie chodzić i wskazywał na mnie palcem, a potem wszyscy śmiali się z moich butów. Chciałbym chodzić, nawet taki wykrzywiony, a ja przecież nie mogę chodzić wcale... Pomyślałem, że piłka jest nie dla mnie.

– Myślałam, że opowiesz mi o czymś wesołym. Jak cię zobaczyłam, wyglądałeś na szczęśliwego, a ta historia jest smutna – stwierdziła Ada.

– Bo jeszcze wszystkiego ci nie opowiedziałem! – uśmiechnął się Franek. – Potem wydarzyło się coś wspaniałego!

Ada była bardzo ciekawa, a Franek opowiadał dalej:

– Mój kuzyn bardzo się zdenerwował i zdecydował, że zabierze mnie z tego boiska, chociaż mecz rozgrywał się dalej. Kiedy odjeżdżałem, usłyszałem dźwięk gwizdka. Kapitan drużyny przerwał mecz i zwołał wszystkich zawodników. Nie słyszałem, co do nich mówił, ale po chwili dogonił nas, a za nim przybiegła reszta drużyny. Powiedział do mnie tak: „Jako kapitan Niebieskich chciałem cię przeprosić

za zachowanie moich kolegów. Oni zresztą zrobią to sami". I wtedy każdy z piłkarzy podszedł do mnie i podał mi rękę. Widziałem, że było im wstyd. Zapytali, jak mam na imię i co mi właściwie dolega.

– To dobrze, bo już chciałam się wybrać z Olkiem na to boisko i im dokopać! – powiedziała stanowczo Ada.

– Chciałaś ich zbić? – spytał zaskoczony Franek.

– Nie, dokopać im kilka goli. Jak się zdenerwuję, to potrafię kopnąć tak mocno jak stąd do Krakowa!

– To szkoda, że cię tam nie było – zaśmiał się chłopiec.

Franek opowiedział Adzie ciąg dalszy tej historii. Zawodnicy dowiedzieli się, że chłopiec doskonale zna zasady gry w piłkę nożną, bo razem z tatą ogląda każdy ważny mecz. Zaproponowali Frankowi, żeby został sędzią, dali mu gwizdek i posadzili na honorowym miejscu, z którego miał świetny widok na całe boisko. Od tej chwili chłopiec bacznie obserwował grę, dawał sygnały zawodnikom, a nawet zdecydował o jednym rzucie karnym. Okazało się, że jest bardzo dobrym i uważnym sędzią i nikt nie powiedział o nim „sędzia kalosz”, czyli taki, który się nie zna na grze i ciągle się myli.

– I wiesz, co mi powiedzieli na pożegnanie? – zakończył opowieść Franek. – Powiedzieli, że skoro mam niesprawne nogi i nie mogę grać w piłkę nożną, to przecież mam sprawne ręce i mogę grać w koszykówkę. Mój tata dowiedział się, kto prowadzi drużynę koszykarską dla zawodników na wózkach, i od jutra zaczynam treningi. A ja myślałem, że piłka jest nie dla mnie.

– Piłka jest dla wszystkich! – powiedziała Ada. – Zobaczysz, kiedyś przyjdę na mecz koszykówki. Ty będziesz najlepszym koszykarzem, a ja będę piszczała najgłośniej ze wszystkich kibiców.

Powiedzcie:

– Co śniło się Frankowi?

– O czym opowiadał Adzie?

– Jak zachowywali się chłopcy?

– Co zrobił ich kapitan?

– Kim został Franek na meczu?

– Co powiedzieli chłopcy Frankowi na pożegnanie?

– Co będzie ćwiczył Franek?

– Jak oceniacie zachowanie chłopców na początku, a jak potem, po rozmowie z kapitanem?

Wyjaśnienie pojęcia tolerancja:

Tolerancja oznacza cierpliwość i wyrozumiałość dla odmienności. Jest poszanowaniem cudzych uczuć, poglądów, upodobań, wierzeń, obyczajów i postępowania, choćby były całkowicie odmienne od własnych albo zupełnie z nimi sprzeczne. Współcześnie rozumiana tolerancja to szacunek dla wolności innych ludzi, ich myśli i opinii oraz sposobu życia.

– Czy chłopcy byli tolerancyjni?

– Czy znacie inne przypadki braku tolerancji? (Wyśmiewanie się z ludzi o innym kolorze skóry, innego wyznania...).

– Czy należy wyśmiewać się z kogoś, dlatego że jest gruby, jeździ na wózku...?

6. Nasze emocje?

Powiedzcie:

- Kiedy się złościmy? (Kiedy ktoś lub coś nie pozwala robić tego, co chcemy albo dostać tego, czego potrzebujemy, gdy ktoś chce nam wyrządzić krzywdę.)
- Kiedy się smucimy? (Gdy żegnamy się z tym, co straciliśmy albo gdy godzimy się z tym, że niektórych rzeczy nie będziemy mieć.)
- Kiedy się boimy? (Gdy czujemy zagrożenie - strach chroni nas przed nim, bo każe nam krzyknąć, uciekać, chować się lub walczyć.)
- Kiedy się cieszymy? (Różne osoby cieszą inne rzeczy, zdarzenia.)
- Kiedy się wstydzimy? (Gdy różnimy się czymś od innych i oni dają nam to odczuć; gdy nie spełniamy czyichś oczekiwań, nadziei, gdy przyłapano nas na czymś niewłaściwym.)
- Kiedy zazdrościmy? (Gdy nie mamy tego, co mają inni – pojawia się wtedy w nas złość lub smutek, możemy czuć jedno i drugie.)

7. Zabawa „Wyrażamy emocje”.

– W jaki sposób można wyrazić emocje dorosłych i dzieci, o których jest mowa w wierszyku? (Dzieci starają się zaprezentować poprzez wyraz twarzy, gesty, postawę ciała odpowiedni fragment wierszyka.)

*Kiedy na niebie słońeczko świeci,
cieszą się bardzo dorośli i dzieci.*

*Dzisiaj po niebie płyną czarne chmury,
deszcz pada i każdy ma humor ponury.*

*Kiedy mam zły humor i kiedy mnie złość dopadnie,
jestem niegrzeczny, choć dobrze wiem, że to bardzo nieładnie.*

*Kiedy dziecko się boi ciemności dookoła,
wtedy mamę i tatę do siebie głośno woła.*

*Płaczę, kiedy jest mi smutno i wszystkiego dosyć mam,
łzy mi płyną po policzkach i chcę zostać wtedy sam.*

8. Zabawa „Miny i minki”.

Dzieci mimiką naśladują polecenia rodzica:

- Jesteście smutni (układają usta w podkówkę).
- Jesteście zdziwieni (marszczą czoło).
- Jesteście przestraszeni (szeroko otwierają oczy, otwierają usta tak jakby chciały powiedzieć głoskę O).
- Dmuchacie na płomień świecy (wykonują głęboki wdech i wydech).
- Śpicie (zamykają oczy).

9. Zabawy i ćwiczenia ruchowe:

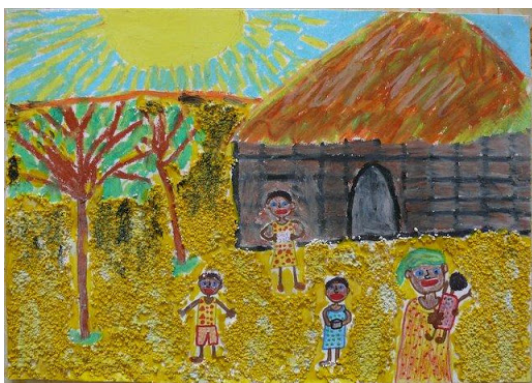
- Ćwiczenia wycucia ciała i przestrzeni – „Wiatraczki”. Dzieci obracają się wokół własnej osi z rozłożonymi w bok rękami, w jedną i w drugą stronę.
- Ćwiczenia rąk i nóg – „Spacer raków”. Dzieci poruszają się tyłem, w siadzie podpartym, w różnych kierunkach.
- Podskoki – „Skaczące piłeczki”. Dzieci podskakują nisko – przy szybkim klaskaniu, a wysoko – przy wolnym.
- Ćwiczenia dużych grup mięśniowych – „Myjemy się po zabawie”. Dzieci naśladują mycie poszczególnych części ciała.
- Swobodny bieg po dywanie, na hasło „Wichura” – podbieganie do ściany i przyleganie do niej plecami, ramiona ułożone w skrzydełka, brzuch wciągnięty.
- Leżenie na brzuchu, ramiona wyprostowane (są przedłużeniem tułowia), na sygnał podniesienie głowy i rąk (w rączkach trzymamy apaszkę) nisko nad podłogą, wytrzymanie około 5 sekund, opuszczenie głowy i rąk.

- Siad prosty podparty z tyłu, rozłożona apaszka leży na podłodze – zwijanie apaszki jedną nogą, zgiętą w kolanie, przesuwanie ją palcami stopy. Potem – zmiana nóg.
- Pozycja stojąca - trzymanie apaszki za plecami jedną ręką podniesioną do góry – łapanie apaszki od dołu drugą opuszczoną ręką zgiętą w łokciu, następnie przeciąganie apaszki rękami, naśladowanie wycierania się ręcznikiem. Potem – zmiana rąk.
- Bieganie po dywanie, na którym są porozkładane apaszki (gniazda). Na hasło: Ptaszki – do gniazd – wchodzenie na apaszki, układanie rąk w skrzydełka.
- Siad klęczny, trzymanie dłońmi apaszki za końce, oparcie dłoni o podłogę blisko kolan, odsunięcie apaszki jak najdalej (zwrócenie uwagi, aby pośladki pozostawały oparte na piętach), głowa pochylona, znajduje się pomiędzy ramionami – kwiat się rozwija. Powolne przesuwanie apaszki do kolan, uniesienie ramion z apaszka do góry, pogłębienie odchylenia – kwiat jest rozwinięty.
- Naśladowanie chodzenia po różnym podłożu i w różnych warunkach. Dzieci naśladowują chodzenie po piasku, kamieniach, gdy wieje mocny wiatr, przez rwący strumyk, po głębokim śniegu...

10. Zachęcam do wykonania pracy plastycznej pt. „Obrazek dla przyjaciela” lub „Dzieci z całego świata” techniką dowolną.

PRACA
PLASTYCZNA
.PL

11. Zachęcam również do wykonania kart pracy „Nowe przygody Olka i Ady” cz. 4 strony 54-61 (<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/npoia-bbplus-kp-4/mobile/index.html#p=56>).

Pozdrawiam serdecznie i przesyłam całe mnóstwo buziaków
p. Edytka